

datum 04-09-2017
betreft **het Stiefkind** van de Gemeente Maastricht, **de Tongerseweg**
aan de gemeenteraadsleden

Geachte aanwezigen

Twee jaar geleden schreef ik aan burgemeester en wethouders over de Tongerseweg en noemde haar het **Stiefkind** van de Gemeente Maastricht. Graag wil ik dit toelichten.

Situatieschets:

Als eerste wil ik de aandacht vestigen op het feit dat qua ruimtelijke inrichting de Tongerseweg een grens vormt tussen de Noordelijk gelegen wijken Daalhof, Mariaberg en de Zuidelijk gelegen wijken Biesland, Campagne en Wolder.

Hierdoor lijkt het alsof de weg een soort niemandsland is dat binnen de Ruimtelijke ordening gemakshalve een weg is die vooral functioneel benaderd wordt.

Echter, ook hier wonen mensen die tussen de Javastraat en de grens deel uit maken van de wijk Wolder

Het **stiefkind** ervaart al jaren lang een negatieve druk op het woongenot. Graag licht ik dat toe:

In 1975 kwam ik in Maastricht studeren, zocht een kamer en kwam op mijn tocht via de Tongerseweg in Wolder. Ik ging er niet wonen, maar nam me voor dat ik ooit in Wolder wilde wonen. Ik zal U vertellen waarom;

De Tongerseweg weg verbindt de oude Maastrichtse binnenstad met de binnenstad van Tongeren, een oude Romeinse heirbaan die de twee latere Bisdommen met elkaar verbond. Deze weg straalt en toont haar Euregionale historie van door de eeuwen heen.

Ons gezin, sinds 1985 wonend aan de Tongerseweg, had gekozen voor een karakteristieke woning met grote tuin uit 1928, vlakbij de uit 1811 daterende begraafplaats, een Rijksmonument. Er zijn 18 de eeuwse herenhuisen en karakteristieke begin 20ste eeuwse woningen te vinden, afgewisseld met moderne bouw onder architectuur. De lange rij Lindebomen langs de weg waartussen hier en daar eeuwenoude boerderijen maakt het geheel schilderachtig. Er heerst een prettige dorpse sfeer in Wolder.

Na 5 jaar fijn wonen bleek het vrachtverkeer toe te nemen.

We merkten dat het niet meer veilig was voor onze kinderen om over te steken en langzamerhand werd ook onze nachtrust door het vrachtverkeer verstoord.

In Juni 2003 heeft de afdeling landschapsarchitectuur en ruimtelijke ordening een enquête verstuurd naar bewoners van Maastricht West. Daaruit resulteerde een symposium op kasteel Vaeshartelt, het estafette evenement over de inrichting en bestemming van het gebied.

Tijdens deelname aan dit symposium heb ik voorgesteld een werkgroep te formeren.

We zijn als een kerngroep begonnen, Erik Meijs projectleider en beleidsmedewerker landschap provincie Limburg, Rene Thewissen ecologische werkgroep gemeente Lanaken, Pieter Calje historicus Universiteit Maastricht en ik beeldend kunstenaar.

Het Grensschap Albertkanaal werd geboren was een burgerinitiatief om in samenwerking met de lokale overheden de waarden van een uniek oud landschap tussen Maastricht en de Kempen op de grens van Nederland en België te inventariseren en te bewaren als onderdeel van een groene corridor tussen de Ardennen en de Kempen. Heel belangrijk om flora en fauna in de Euregio veilig te stellen.

[REDACTED]

De Tongerseweg doorkruist deze corridor en is van wezenlijk belang voor dit unieke en oude landschap. De brug over het Albertkanaal huist tegelijkertijd het museum over de tweede wereldoorlog en de binnenvaart. Hier kruisen fietsroutes de weg. Er ontstaan vaak levensgevaarlijke situaties vanwege het razende vrachtverkeer. En er zijn veel toeristen die er per auto komen. De weg heeft een sociale functie, de verkenners hebben er hun honk, er zijn diverse dorpscafés met hun terrassen, de harmonie, kapper, fysiotherapie, tandarts enz.

Het Grensschap Albertkanaal maakt nu deel uit van het Drielandenpark. De Tongerseweg was als groene wig ontworpen die het landelijke met het stedelijke zou verbinden. Met interreg subsidie hebben we Natuur en fietsroutes kunnen realiseren en cultuurhistorische elementen in kaart kunnen brengen en tonen dmv het realiseren van informatie punten, landmarks genoemd, door het landschap.

Verhalen die het landschap vertelt zijn o.a.:

- *Het verhaal van Alva en Willem van Oranje*
- Het verhaal van het middeleeuwse ontginningslandschap
- Het verhaal van het oudste landbouwgebied van Nederland (vrijwel ononderbroken continuïteit tussen Bandkeramiekers en heden), zowel het landschap dat typisch is voor de Bandkeramiekers, en het middeleeuwse ontginningslandschap en de 17de-18de eeuwse toevoegingen daaraan (carréboerderijen, huisweiden, hagen) en de landbouw in het Interbellum (geheel intacte modelboerderij Broecx met hoogstambomen en huisweiden) en de hedendaagse landbouw
- Wolder is bijvoorbeeld omtrent 1204 ontstaan, de eerste bewoning was er zo'n 250.000 jaar geleden, de weg is een oude Romeinse weg, dit alles is zichtbaar terug te vinden in het landschap. **Stiefkind Tongerseweg** is als een ader die de stad inloopt en de eeuwenoude structuur van landelijk gebied in overgang naar stedelijk gebied laat beleven. Nergens in Maastricht is er een weg die daarin zo karakteristiek en totaal eigen is.

Als we ons dit realiseren dan zouden we het **Stiefkind** moeten koesteren, in plaats van louter functioneel te benaderen en er het vrachtverkeer doorheen laten razen.

[Nog een laatste beetje geschiedenis](#); met de komst van de TOM TOM en de beslissing van de Nederlands politiek om van Nederland een transportland te maken is de hel los gegaan.

U allen weet dat een gezonde nachtrust heel belangrijk is. Ook onze logees, van alle leeftijden slapen slecht en worden om 4 uur in de ochtend wakker. Daarna volgt een onrustige slaap en zelfs slapeloosheid. Ook het probleem van het fijnstof is niet te onderschatten.

Als U zich realiseert dat de TOMTOM in 2000 op de markt kwam is de rekensom snel gemaakt van 17 jaar onrustig slapen, trillende en scheurende huizen en giga geluidsoverlast in huis en tuin. De jaren voor 2000 niet meegerekend.

Hoe kan het dat enerzijds er een afdeling van de Gemeente de opdracht heeft gekregen om natuur en cultuurhistorie te bewaren en bevorderen in dit gebied en dat er een aantal mensen binnen de politiek contraproductief werken ten aanzien van dit Gemeentelijk beleid.

Een vrachtwagenverbod zou passen binnen het beleid van de Euregio waar Maastricht onderdeel van uitmaakt. Een duurzame toekomst voor dit gebied, waaraan het Platform Drielandenpark, gesteund door Interreg, werkt.

Juul Sadée, uitgesproken tijdens de insprekavond van de raad op dinsdag 5 sept 2017, 17 uur.